Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 18 decembrie 1975

privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și la amplasamentul și modul de aplicare a acestora

(76/114/CEE)

(JO L 24, 30.1.1976, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 78/507/CEE a Comisiei din 19 mai 1978	L 155	31	13.6.1978
►**M2**	Directiva 87/354/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	81	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Greciei	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Actul de aderare a Spaniei şi a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 18 decembrie 1975

privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la plăcuțele și inscripționările regulamentare ale autovehiculelor și ale remorcilor, precum și la amplasamentul și modul de aplicare a acestora

(76/114/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și, în special, articolul 100 al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât specificațiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculele în conformitate cu legislațiile naționale se referă, *inter alia*, la plăcuțele și inscripționările regulamentare, locul de amplasare și modul de aplicare al acestora;

întrucât aceste specificații diferă de la un stat membru la altul; întrucât este, prin urmare, necesar ca aceleași specificații să fie adoptate de către toate statele membre fie în completarea, fie în locul specificațiilor lor actuale în special pentru a permite aplicarea, pentru fiecare tip de vehicul, a procedurii de omologare CEE de tip care face obiectul Directivei 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora ([3]);

întrucât apropierea legislațiilor naționale care se referă la autovehicule necesită o recunoaștere reciprocă de către statele membre a controalelor efectuate de fiecare dintre acestea în baza unor specificații comune; întrucât un astfel de sistem implică, pentru a funcționa bine, ca aceste specificații să fie aplicate pentru toate statele membre începând cu aceeași dată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, prin „vehicul” se înțelege orice autovehicul destinat circulației rutiere, cu sau fără caroserie, având cel puțin patru roți și o viteză maximă constructivă mai mare de 25 km/h, precum și remorcile sale, cu excepția vehiculelor care se deplasează pe șine, a tractoarelor și mașinilor agricole sau forestiere precum și a mașinilor utilizate la lucrările publice.

Articolul 2

Statele membre nu pot refuza acordarea omologării CEE de tip sau a omologării naționale unui vehicul din motive legate de plăcuțele și

([1]) JO C 5, 8.1.1975, p. 41.
([2]) JO C 47, 27.2.1975, p. 4.
([3]) JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

▼B

inscripționările regulamentare, amplasamentul și modul lor de aplicare dacă acestea corespund specificațiilor din anexă.

Articolul 3

Statele membre nu pot refuza înmatricularea sau interzice vânzarea, introducerea în circulație sau utilizarea vehiculelor din motive legate de plăcuțele și inscripționările regulamentare, amplasarea lor și modul lor de aplicare, dacă acestea corespund specificațiilor din anexă.

Articolul 4

Modificările necesare pentru adaptarea specificațiilor din anexă la progresul tehnic se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 din Directiva 70/156/CEE.

Articolul 5

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 1 ianuarie 1977, dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Prezentele specificații se aplică începând cu 1 octombrie 1978.

(2) De asemenea, de la notificarea prezentei directive, statele membre informează Comisia în timp util pentru ca aceasta să-și prezinte observațiile cu privire la cele mai importante acte cu putere de lege sau acte administrative pe care intenționează să le adopte în domeniul reglementat prin prezenta directivă.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

1. GENERALITĂȚI

1.1. Toate vehiculele trebuie să fie prevăzute cu o plăcuță și cu inscripționări așa cum se descrie în secțiunile următoare. Plăcuța și inscripționările se aplică de către constructor sau de către reprezentantul autorizat al acestuia.

2. PLĂCUȚA CONSTRUCTORULUI

2.1. Plăcuța constructorului, al cărei model este prezentat în apendicele la prezenta anexă, trebuie să fie bine fixată într-un loc vizibil și ușor accesibil pe o piesă care, în mod normal, nu se înlocuiește pe parcursul utilizării; aceasta trebuie să prezinte lizibil și indelebil indicațiile următoare, enumerate în ordine:

2.1.1. Numele constructorului.

2.1.2. Numărul de omologare CEE ([1]).

Acest număr se compune din litera „e” minusculă urmată, în ordine, de numărul sau literele distinctive ale țării care a acordat omologarea CEE ►**A2** (1 pentru Germania, 2 pentru Franța, 3 pentru Italia, 4 pentru Țările de Jos, 6 pentru Belgia, 9 pentru Spania, 11 pentru Regatul Unit, 13 pentru Luxemburg, 18 pentru Danemarca, ►**M2** EL pentru Grecia ◄, IRL pentru Irlanda, P pentru Portugalia ►**A3** , 12 pentru Austria, 17 pentru Finlanda, 5 pentru Suedia ◄ ►**A4** , 8 pentru Republica Cehă, 29 pentru Estonia, CY pentru Cipru, 32 pentru Letonia, 36 pentru Lituania, 7 pentru Ungaria, MT pentru Malta, 20 pentru Polonia, 26 pentru Slovenia, 27 pentru Slovacia ◄ ►**M3** , 34 pentru Bulgaria, 19 pentru România ◄) ◄ și de numărul de omologare care corespunde numărului certificatului de omologare stabilit pentru tipul de vehicul. Un asterisc se plasează între litera „e” și numărul distinctiv sau literele distinctive ale țării care a acordat omologarea CEE, ca și între acest număr sau aceste litere și numărul de omologare.

2.1.3. Numărul de identificare al vehiculului.

2.1.4. ►**M1** Masa ◄ maximă autorizată a vehiculului încărcat.

2.1.5. ►**M1** Masa ◄ maximă autorizată a ansamblului încărcat, în cazul în care vehiculul este utilizat ca vehicul tractor.

2.1.6. ►**M1** Masa ◄ maximă autorizată pe fiecare osie, datele fiind indicate din față spre spate.

2.1.7. În cazul unei semiremorci, ►**M1** masa ◄ maximă autorizată pe dispozitivul de cuplare.

2.1.8. Prevederile punctelor 2.1.4 la 2.1.7 intră în vigoare la 12 luni de la adoptarea Directivei Consiliului privind masele și dimensiunile autovehiculelor și ale remorcilor acestora. Totuși, înainte de această dată, un stat membru poate cere ca masele maxime autorizate prevăzute de legislația sa națională să fie indicate pe plăcuța tuturor vehiculelor admise în circulație pe teritoriul său.

Dacă masele admisibile din punct de vedere tehnic sunt superioare masele maxime autorizate, acel stat poate cere ca acestea să fie și ele indicate. În acest caz, masele se indică pe două coloane: în coloana din stânga se scriu masele autorizate maxime și în coloana din dreapta masele admisibile din punct de vedere tehnic.

2.2. Constructorul poate adăuga indicații suplimentare dedesubt sau alături de inscripționările prevăzute, în exteriorul unui dreptunghi bine marcat și conținând numai indicațiile prevăzute la punctele 2.1.1 la 2.1.8 (a se vedea apendicele la prezenta anexă).

([1]) ►**M1** În cazul în care unui vehicul nu i s-a acordat omologarea CEE și, prin urmare, nu are număr de omologare CEE, un stat membru poate solicita indicarea numărului omologării la scară națională. În cazul în care trebuie indicat numărul omologării la scară națională, producătorul poate să îl aplice fie pe o plăcuță separată de cea a producătorului, fie chiar pe plăcuța producătorului. ◄

▼B

NUMĂRUL DE IDENTIFICARE AL VEHICULULUI

Numărul de identificare al vehiculului este constituit dintr-o combinație fixă de caractere atribuită fiecărui vehicul de către constructor. Acesta are scopul de a permite – fără să fie necesar să se recurgă la alte indicații – identificarea univocă a oricărui vehicul prin intermediul constructorului pe o perioadă de 30 de ani. Numărul de identificare trebuie să corespundă următoarelor specificații.

▼M1

3.1. Trebuie să fie marcat pe plăcuța producătorului, precum și pe șasiu, cadru sau pe orice altă structură similară.

3.1.1. Trebuie să fie compus din trei părți:

3.1.1.1. Prima parte constă dintr-un cod atribuit producătorului vehiculului, pentru a permite identificarea producătorului respectiv. Acest cod este format din trei caractere (litere sau cifre) atribuite de către autoritățile competente din țara în care își are sediul producătorul, în conformitate cu agenția internațională care activează sub autoritatea Organizației Internaționale de Standardizare (ISO). Primul caracter desemnează o zonă geografică, al doilea caracter desemnează țara din respectiva zonă geografică, iar al treilea caracter desemnează un anumit producător.

În cazul în care producătorul fabrică mai puțin de 500 de vehicule pe an, al treilea caracter este întotdeauna „9”. Pentru identificarea acestor producători, autoritatea competentă menționată anterior atribuie și cel de-al treilea, al patrulea și al cincilea caracter din a treia parte.

3.1.1.2. A doua parte este compusă din șase caractere (litere sau cifre) care servesc la indicarea caracteristicilor generale ale vehiculului. În cazul în care producătorul nu utilizează unul sau mai multe dintre aceste caractere, spațiile goale trebuie completate cu caractere alfabetice sau numerice, în funcție de opțiunea producătorului.

3.1.1.3. A treia parte, compusă din opt caractere, ultimele patru din acestea fiind obligatoriu numerice, trebuie să permită, în coroborare cu celelalte două părți, identificarea clară a unui anumit vehicul. Orice poziție neutilizată trebuie completată cu un zero, pentru a se obține numărul total de caractere specificat.

3.1.2. Pe cât posibil, trebuie marcat pe un singur rând.

Prin excepție, din motive tehnice, poate fi marcat pe două rânduri. Cu toate acestea, în acest caz, nici o parte nu poate fi împărțită pe două rânduri. Începutul și sfârșitul fiecărui rând trebuie delimitate printr-un simbol care să nu fie nici cifră arabă, nici literă majusculă a alfabetului latin și să nu poată fi confundat cu acestea. Se pot face derogări de la această dispoziție pentru plăcuțele producătorului în cazul în care numărul este indicat pe un singur rând. Este autorizată, de asemenea, amplasarea acestui simbol în interiorul unui rând, între cele trei părți (punctul 3.1.1).

Nu trebuie să existe spații între caractere.

▼B

3.2. Numărul de identificare trebuie în plus:

3.2.1. să fie marcat pe șasiu sau pe cadru sau pe orice altă structură asemănătoare, în partea dreaptă a vehiculului;

3.2.2. să fie plasat într-un loc vizibil și accesibil, printr-un procedeu cum ar fi ciocănirea sau poansonarea, pentru a se evita ștergerea sau deteriorarea lui.

4. CARACTERE

4.1. Pentru toate inscripționările prevăzute la punctele 2 și 3., trebuie să se folosească litere latine și cifre arabe. Totuși, literele latine folosite pentru indicațiile prevăzute la punctele 2.1.1, 2.1.3 și 3 trebuie să fie majuscule.

4.2. Pentru indicarea numărului de identificare al vehiculului:

4.2.1. nu se admite folosirea literelor I, O și Q, și nici a cratimelor, asteriscurilor sau a altor semne speciale, altele decât simbolurile prevăzute la punctul 3.1.2 ultimul paragraf;

4.2.2. literele și cifrele trebuie să aibă următoarele înălțimi minime:

▼B

4.2.2.1. 7 mm pentru caracterele marcate direct pe șasiu, pe cadru sau pe orice altă structură asemănătoare a vehiculului;

4.2.2.2. 4 mm pentru caracterele marcate pe plăcuța constructorului.

▼B

Apendice

MODELUL PLĂCUȚEI CONSTRUCTORULUI

(a se vedea punctele 2.1 și 2.2)

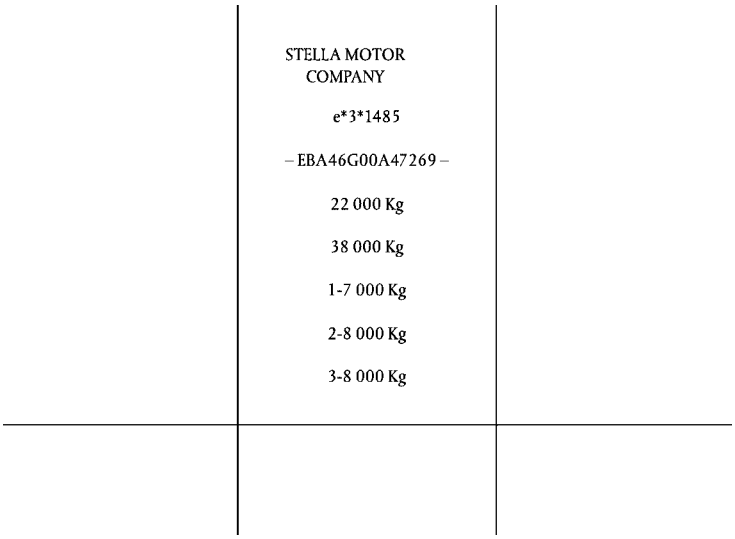

Exemplul se referă la un vehicul din categoria N_3.

Informațiile suplimentare amintite la punctul 2.2 se pot adăuga dedesubt sau alături de indicațiile reglementare (a se vedea dreptunghiurile desenate cu linie întreruptă în modelul de mai sus).